Kdy tam půjdeš? – Dnes odpoledne.
Co jsi dělal včera? – Ráno jsem dlouho spal, po obědě jsem šel do bazénu a večer jsem měl schůzku s přáteli.
Co budeš dělat zítra? – Ještě nevím, ale ve čtyři hodiny mám hodinu ruštiny.
Co jsi dělal minulý týden? – Už si to nepamatuji. Měl jsem spoustu práce.
Co budeš dělat příští týden? – V pondělí jedu na služební cestu, v úterý se vrátím. Ve středu mám v jednu hodinu schůzku s ředitelem.
Co budeš dělat v neděli? – Budu sportovat – dopoledne půjdu běhat a v pět hodin odpoledne jdu hrát fotbal.
Kolik je hodin? – Jedna hodina. Tři hodiny ráno. Sedm hodin večer.
V kolik hodin se sejdeme? – Mám volno od dvou hodin. Nevím, celý den mám plný.
V kolik hodin nás budou čekat? – V 11 hodin dopoledne.
Kdy máte čas? – Pozítří.
Kdy přijeli? – Předevčírem.

Proč jste odložila schůzku, Natalie Ivanovno?
Tento týden mám hodně práce, ale příští týden mám volno.
Četl jste tu knihu, Petře Alexandroviči? – Ano, četl.
Vy jste tomu rozuměla, Ireno Vladimirovno? – Ano, rozuměla jsem dobře.
Už jste mluvila s lékařem, Anno Ivanovno? – Ne, neměla jsem čas.
Kdy máte čas, Ludmilo Petrovno? Dnes nemám čas, ale zítra odpoledne mám volno.

Včera jsem obědval s Maďary.
V kolik obvykle snídáš? – Snídám v 7 hodin.
Moje žena nevečeří.
Naši ruští přátele večeří v 10 hodin večer.
V 6 hodin večer mám večeři s Poláky.
Bez snídaně nepůjdu do práce.
Už jste mluvil s anglickými kolegy?
Už jsi volal sestrám?
Četl jsem o tom v jeho knihách.
Ještě jsem nemluvil s Francouzi.
Zítra mám schůzku s novináři.
Přinesli jsme učitelům dárky.
V těchto firmám pracují moje děti.
Odložili jsme schůzku s Čechy.
Už jste se seznámili s obchodními partnery?
Obědval jsem s Italy.
Besedovali jsme o jeho románech.
Píše o tom ve svých dopisem.